

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382740
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6123382740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu A. B. C., D., so sídlom E., F. XXXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 proti žalovanému G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., B. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 4.329,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 82Csp/21/2023-103 zo dňa 12. decembra 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške vo výške 4.329,05 eur, úrok vo výške 369,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.329,05 eur od 23.06.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), návrh žalovaného na zaplatenie dlhu v splátkach zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník (výrok III.). Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.329,05 eur, úroku vo výške 369,80 eur spolu s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 04.07.2022 úverovú zmluvu č. 7207015455, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 4.400 eur, ktorý úver mal žalovaný čerpať prostredníctvom úverovej karty. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Žalobca na základe Ukončenia zmluvy zo dňa 07.06.2023 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver vo výške 4.448 eur a žalobcovi uhradil čiastku 551,80 eur. Dlž žalovaného pozostáva z istiny vo výške 4.329,05 eur a úroku vo výške 365,51 eur, úroku za hotovostné transakcie vo výške 4,29 eur. Žalovaný uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a namietal, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s poukazom

na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2

písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná a tiež neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaný mal za to, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 04.07.2022 žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - bezúčelový a revolvingový úver, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 4.400 eur, pri RPMN vo výške 21,82 % a ročnou úrokovou sadzbou 19,90 %. Výška minimálnej mesačnej splátky bola stanovená ako 2,09 % z výšky úverového rámca (91,96 eur), ktorú splátku mal žalovaný poukázať vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Podľa § 2 prvý odsek Hlavy 7. ÚZP, v prípade, že a) ste sa oneskorili s platením aspoň troch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, b) ste uviedli v návrhu nepravdivé údaje, v prípade, ak sa jedná o údaje, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie schopnosti splácať úver, c) bolo začaté exekučné, vyrovnacie alebo iné konanie na váš majetok, nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). Z výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 24.04.2023 je zrejmé, že žalobca vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej čiastky z úveru č. 7207015455 vo výške 275,88 eur. Predžalobná upomienka bola žalovanému zaslaná na poštovú prepravu dňa 26.04.2023. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 07.06.2023 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 4.780,85 eur, ktorú zaslal žalobca na poštovú prepravu dňa 08.06.2023. Predžalobnou výzvou zo dňa 29.06.2023 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu do 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy, ktorá výzva bola žalovanému zaslaná na poštovú prepravu dňa 30.06.2023. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad z úveru je zrejmé, že žalovaný predmetný úver čerpal dňa 14.07.2022 vo výške 4.400 eur a celkovo uhradil sumu 551,80 eur. Z posúdenia schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver je zrejmé, že žalobca posudzoval schopnosť žalovaného splácať revolvingový úver vo výške 4.400 eur s poukazom na skutočnosť, že žalovaný je slobodný, bezdetný, zamestnaný a má príjem vo výške 2.300 eur, a to aj s poukazom na odpovede registrov Sociálnej poisťovne, MVSR, CEE a NRKI, ako aj predložených výplatných pásov a výpisu z účtu žalovaného. Rovnako žalobca zohľadňoval výšku splátok jeho úverov, životné minimum, výšku splátky schváleného úveru.

3. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. d), h), § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd prvej inštancie konštatoval, že v predmetnej právnej veci dňa 04.07.2022 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, ktorou vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ide teda o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný namietal, že žalobca neskúmal jeho bonitu, a to s poukazom na § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Z predmetnej zmluvy je nepochybné, že schváleniu poskytnutia úveru predchádzalo vyplnenie žalobcom požadovaných údajov zo strany žalovaného. Okrem osobných údajov sa jednalo aj o údaje týkajúce sa schopnosti žalovaného splácať požadovaný úver. Žalovaný uviedol, že je zamestnaný, jeho príjem je vo výške 2.300 eur mesačne, je slobodný, nemá vyživovaciu povinnosť a vlastní dom. Na preukázanie týchto tvrdení žalobcovi predložil výplatné pásky od zamestnávateľa, z ktorých je zrejmá výška príjmu žalovaného. Žalobca predložil aj posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, pri ktorom vychádzal z lustrácie Sociálnej poisťovne, NRKI, výplatných pásov žalovaného, výpisu z účtu žalovaného a taktiež bral do úvahy výšku splátok, ktorú žalovaný uhrádzal (1.145 eur), životné minimum

(234,42 eur) a výšku splátky schváleného úveru (91,96 eur). Vychádzajúc z vyššie uvedeného, predovšetkým z údajov, ktoré uviedol žalovaný v zmluve, ktorých pravdivosť žalobca preveroval, rovnako aj s predložených lustrácií, výplatných pásov a výpisu z účtu žalovaného, súd dospel k záveru, že postup žalobcu nemožno vyhodnotiť tak, že postupoval s hrubou nedbanlivosťou. Žalovaný taktiež namietal, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., a to všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, nesprávne uvedenú RPMN a dobu trvania zmluvy. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, aj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) a h), kedy je doba trvania vymedzená v zmluve v bode 1. časti „zákonné informácie k vašej zmluve o úvere“, podľa ktorého sa zmluva o úvere a zmluva o platobných službách uzatvára na dobu neurčitú (nakoľko ide o revolvingový úver, o povolené prečerpanie na karte).

V zmluve sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN na strane 2. úverovej zmluvy, ako predpoklady použité pre výpočet - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Žalobca nemá povinnosť uviesť v zmluve matematický výpočet RPMN, ale iba predpoklady použité na výpočet RPMN, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020. Vzhľadom na uvedené úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepostupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 24.04.2023 na úhradu dlžnej sumy vo výške 275,88 eur s tým, že ho upozornil na to, že v prípade nezaplatenia dlžnej sumy v lehote 15 dní, bude požadovať jednorazové vrátenie celého úveru. Predmetnú výzvu zaslal žalovanému dňa 26.04.2023 a táto mu bola ako neprevzatá vrátená dňa 22.05.2023. Následne žalobca vyhlásil v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mimoriadnu splatnosť úveru (pre splátku splatnú dňa 20.03.2023), a to listom zo dňa 07.06.2023, ktorý zaslal žalovanému dňa 08.06.2023 a túto si žalovaný prevzal dňa 29.06.2023. Žalobca postupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti v súlade so zákonom a predmetný úver riadne zosplatnil. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 4.329,05 eur a úrokov vo výške 369,80 eur (zmluvný úrok 365,51 eur + úroku za hotovostné transakcie 4,29 eur). Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. aj nárok na úroky z omeškania, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy zo sumy 4.329,05 eur od 23.06.2023 do zaplatenia. Súd zamietol návrh žalovaného na splácanie dlhu v splátkach, nakoľko žalovaný dostatočne nepreukázal svoju súčasnú finančnú situáciu. Hoci žalovaný predložil súdu úverové zmluvy, tieto mal uzatvorené ešte pred poskytnutím revolvingového úveru a už pri uzatváraní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy si musel byť vedomý výšky splátok, ktoré uhrádza nad rámec poskytnutého úveru. Žalovaný predložil súdu rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 13P/49/2022, na základe ktorého uhrádza výživné na maloletého syna vo výške 500 eur, avšak zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný uviedol, že je bezdetný a pred žalobcom zamĺčal dôležitú skutočnosť pre posúdenie poskytnutia predmetného úveru. Žalovaný nepredložil dostatočné dôkazy na preukázanie jeho hnutel'ného a nehnuteľného majetku, preto súd nemal za preukázanú jeho neschopnosť splátiť dlžnú sumu naraz. Žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie spočíva podľa žalovaného v tom, že súd nevyhodnotil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov, mal preukázané splnenie podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tiež, že žalobca pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou a dostatočným spôsobom skúmal schopnosť žalovaného splácať úver. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou a vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a tieto riadne

vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. príjmy, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval.

Pri získavaní relevantných informácií veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom, ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov tak, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/42/2022. Žalobca vôbec neanalyzoval domáci rozpočet žalovaného a nemal preukázané, aká suma ostane k dispozícii žalovanému po odpočítaní všetkých nákladov od celkového príjmu žalovaného. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené

v § 7 ods. 1 ZoSÚ, preto sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný

a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie úveru. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/2/2019. Zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. d) ZoSÚ, a to dobu trvania zmluvy, pričom zmluva nevymedzuje ani všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Je pritom pravdou, že veriteľ nemá povinnosť v zmluve uvádzať konkrétny matematický výpočet RPMN, ani

v zmluve tieto predpoklady špeciálne označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN, ako to vyplýva aj zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 7Cdo/183/2020. Spôsob výpočtu RPMN je upravený v prílohe č. 2 k zákonu. Podľa legendy sú pre výpočet RPMN dôležité veličiny, ako výška úveru, dátum čerpania úveru, výška splátky, frekvencia splátok, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, iné náklady spojené s úverom, ktoré nie sú zahrnuté v splátkach úveru, výška týchto nákladov a dátum ich splatnosti. Z uvedených predpokladov v zmluve nie sú dostatočne jasne a zrozumiteľne,

bez toho, aby sa spotrebiteľ k nim nemusel dopracovávať ich vyvodzovaním a vypočítavaním, dátum čerpania úveru, výška splátky a dátum poslednej splátky úveru. Podľa zmluvy bolo čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne v celej výške, podľa prehľadu čerpania splátok a úhrad však vyplýva, že úver nebol čerpaný okamžite dňa 04.07.2022. Zo zmluvy nie je preukázané, kedy došlo reálne k poskytnutiu úveru, preto táto zmluva neobsahuje všetky predpoklady na výpočet RPMN. Zmluva o úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o úvere, počet a frekvenciu mesačných splátok, preto je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru, nakoľko podľa názoru žalovaného ustanovenie zmluvy o úvere v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru)“, nepredstavuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobkyne, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle

§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala

od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne od doručenia žaloby, tieto splátky sú premlčané. V tomto smere žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/46/2021. Nebol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, ku dňu vyhotovenia výzvy 24.04.2023 nebol žalovaný v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.2.2023 viac ako tri mesiace a zároveň žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Preto sú tieto právne úkony neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je oprávnený naďalej uhrádzať splátky k 20. dňu v mesiaci, preto žalobca nemá nárok

na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Žalobca ako dôkaz o doručení výzvy na splatenie dlžnej sumy predložil poštový podací hárok, ktorý nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nie je zrejmé, že preukazuje podanie tejto výzvy na poštovú prepravu. Poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. V tejto súvislosti

žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020. Pokiaľ ide o žiadosť o možnosť splatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach, žalovaný síce nedopatrením v žiadosti o poskytnutie úveru nezaklikol, že má deti, ale ak by žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, dopytom cez Sociálnu poisťovňu si mohol preveriť, že na svoje dieťa si uplatňuje daňový bonus. Uvedené preukazuje, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Žalovaný odôvodnil svoju finančnú situáciu dostatočne, na podklade ktorej žiadal o možnosť splatenia dlžnej sumy v splátkach.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalobca v konaní preukázal, čím uniesol dôkazné bremeno tvrdenia. Súd na základe rozhodnutia potvrdil žalobcov uplatňovaný nárok. Žalobca sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu v predmetnej veci a má za to, že súd rozhodol v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami. Skutočnosti, ktoré uvádza žalovaný v odvolaní, neustále predostiera počas celého konania a neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa mal žalobca vyjadriť, nakoľko už boli zodpovedané v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

6. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca neuvádza žiadne nové skutočnosti, žalovaný zotrúva na podanom odvolaní.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalovaného boli totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal a so všetkými námietkami sa náležite vysporiadal. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonané každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán sporu mal preukázané a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám § 220 CSP. Námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní, ktoré uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie, preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 4.329,05 eur, úroku vo výške 369,80 eur spolu s úrokom z omeškania.

Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere – revolvingový úver č. 7207015455 uzatvorenej dňa 04.07.2022 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako spotrebiteľovi revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 4.400 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 19,90 %, RPMN 21,82 %, minimálna mesačná splátka predstavovala 2,09 % z výšky úverového rámca (91,96 eur), ktorá splátka bola splatná vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva o revolvingovom úvere bola dohodnutá na dobu neurčitú.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov

12. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

13. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú dopadá právny úpravu stanovená v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, teda ku dňu 04.07.2022. Podľa § 9 ods. 2 písm. d) a h) tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle § 11 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l), p). V prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pod bodom I. uvedená základná rovnica, ktorá vyjadruje RPMN, t.j. vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej.

17. V zmysle vyššie uvedenej právnej úpravy platí, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí popri iných náležitostiach obsahovať aj údaj o RPMN úveru a uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN úveru. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru a preto zákonodarca stanovil ako dôsledok absencie tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

18. Po preskúmaní veci má odvolací súd za to, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje uvedenú zákonnú náležitosť, uvádza aj údaj o RPMN úveru vo výške 21,82 % a aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN úveru, ktorými sú uvedenie výšky úverového rámca (4.400 eur), výšky splátky (2,09 % z výšky úverového rámca, minimálne 91,96 eur), jej intervalu (splácanie splátok v mesačnom intervale), uvedenie výšky úrokov (ročná úroková sadzba 19,90 %), ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. Vychádzajúc zo záverov prezentovaných v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24. februára 2020, zo znenia § 9 ods. 2 písm. k) /v danom prípade po novelizácii zákona ide o § 9 ods. 2 písm. h)/ zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani

teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca

v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje všetky predpoklady potrebné

pre výpočet RPMN. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v čase jej uzavretia a nie v čase čerpania úveru, pričom údaj o tom, kedy došlo k reálnemu poskytnutiu úveru, resp. kedy spotrebiteľ čerpal poskytnutý úver nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona

č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ ide o podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. d) zákona

č. 129/2010 Z.z., dobu trvania spotrebiteľského úveru je potrebné vo všeobecnosti chápať ako celkovú dobu medzi uzatvorením zmluvy a okamihom, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver, resp. pokiaľ je tento okamih závislý na ďalších okolnostiach predpokladaný okamih konečného splatenia úveru. V posudzovanom prípade odvolací súd konštatuje, že v zmluve explicitne uvedená formulácia doby trvania revolvingového úveru, a to „zmluva o úvere a zmluva o platobných službách sa uzatvára na dobu neurčitú“ je jasná, presná a dostatočná na splnenie požiadavky v zmysle § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 04.07.2022 obsahovala všetky zákonom predpokladané náležitosti, preto nebolo možné konštatovať, že úver bol bezúročný a bezpoplatkový.

19. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalovaného ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa

a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania

do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako

z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch,

z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si

od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď

v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že podpisu zmluvy o revolvingovom úvere predchádzalo posúdenie schopnosti klienta (žalovaného) splácať spotrebiteľský úver a žalovaný ako žiadateľ o úver uviedol, že je slobodný, vlastní rodinný dom, je bezdetný, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaný a dosahuje mesačný príjem vo výške 2.300 eur a nemá žiadne iné úvery. Žalobca vykonal šetrenie ohľadne zamestnania, rodinného stavu

a úverového zaťaženia žalovaného, čo bolo preukázané listinami na č.l. 49 až 60 spisu a posúdil žalovaným predložený výpis z bankového účtu a výplatné pásky od zamestnávateľa, z ktorých vyplynulo, že priemerný mesačný príjem žalovaného je vo výške 2.300 eur. Ďalšie údaje získal žalobca z dátového zdroja NRKI (nebankový register klientskych informácií), ktorý obsahuje rovnaký rozsah informácií ako SRBI (spoločný register bankových informácií), na základe ktorého bolo zistené, že žalovaný má aktuálne 5 splátkových úverov (spotrebné úvery a osobné úvery), 2 nesplátkové úvery (kontokorentné úvery) a 1 kreditnú kartu. Náklady žalovaného na záväzky spojené s existujúcimi úvermi predstavuje sumu 1.145 eur mesačne. Žalobca z NRKI dostal vedomosť aj o všetkých odmietnutých a splatených záväzkoch žalovaného. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že postup žalobcu pri preverovaní bonity žalovaného pri poskytnutí revolvingového úveru nebol v rozpore s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalobca sa neuspokojil len s informáciami poskytnutými od žalovaného ako spotrebiteľa, ale si ich overoval aj v dostupných databázach a pre posúdenie schopnosti splácať úver vykonal lustrácie v úverových registroch, posúdil výšku mesačnej mzdy žalovaného z predložených výplatných pások, ako aj z výpisu bankového účtu žalovaného. Pri poskytnutí úveru žalobca zohľadnil priemerný mesačný príjem žalovaného vo výške 2.300 eur, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaného ako spotrebiteľa určil sumou životného minima na dospelú osobu 234,42 eur (inú výšku svojich výdavkov žalovaný netvrdil, ani neuviedol), zohľadnil mesačnú splátku poskytnutého spotrebiteľského úveru vo výške 91,96 eur a prihliadol aj na výdavky žalovaného titulom splátok iných úverov vo výške 1.145 eur, ktoré žalobca zistil prostredníctvom dátového zdroja NRKI. Po odpočítaní uvedených mesačných výdavkov má žalovaný k dispozícii sumu 828,62 eur, ide o dostatočnú finančnú rezervu, ktorú môže žalovaný použiť na uspokojovanie vlastných potrieb v súvislosti s osobným a domácim rozpočtom, ako aj na vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému synovi, ktorú informáciu však žalovaný zatajil pri poskytovaní údajov žalobcovi. Zákon o spotrebiteľských úveroch však nielen veriteľom, ale aj spotrebiteľom ukladá určité povinnosti. V zmysle ust. § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je to práve spotrebiteľ, ktorý je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné pre posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný si svoju zákonom stanovenú povinnosť nesplnil, keď v žiadosti o spotrebiteľský úver neuviedol žiadne finančné záväzky voči iným, či už bankovým alebo nebankovým spoločnostiam, neuviedol ani svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, teda nesporné žalobcu ako veriteľa zavádzal v otázke jeho dlhov voči iným finančným subjektom, ako aj vo vzťahu k osobným pomerom. Z uvedeného pre odvolací súd vyplýva, že žalobca ako veriteľ posúdil príjmy, výdavky žalovaného, zohľadnil jeho dovtedajšiu úverovú záťaženosť (o ktorej mal vedomosť výlučne z lustrácií v úverových registroch), ako aj sumu životného minima na plnoletú fyzickú osobu. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil konanie žalobcu ako veriteľa pred poskytnutím revolvingového úveru za zodpovedajúce povinnosti uložené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., žalobca hrubo neporušil povinnosti uvedené v tomto zákonom ustanovení a pri poskytovaní spotrebiteľského úveru konal s odbornou starostlivosťou, preto nemohla nastúpiť zákonom predpokladaná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ani sankcia nemožnosti zosplatenia úveru.

21. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, ktorým na strane spotrebiteľa privodí stav straty výhody splátok a zároveň stanovuje kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená, pričom právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Druhá kumulatívna zákonná podmienka je povinnosť dodávateľa pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky. Povinnosť dodávateľa adresovanou písomnosťou upozorniť spotrebiteľa, je dodávateľ povinný splniť vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva.

22. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalovaného sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie v tom, že zosplatnenie úveru je platné a v preskúmvanej veci boli dodržané podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Z vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 07.06.2023 síce nevyplývalo, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru. Nemohlo však ísť o splátku bezprostredne predchádzajúcu zosplatneniu, keď to by odporovalo ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný musel byť v omeškaní viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 07.06.2023. Tomu zodpovedá omeškanie splátky splatnej dňa 20.02.2023 (splatnosť jednotlivých splátok bola dojednaná k 20. dňu v mesiaci). Z prehľadu platobnej histórie vyplýva, že žalovaný túto splátku neuhradil v plnej výške. Je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu úveru len za podmienok podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorých ustanovení vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká a prípadné neskoršie zosplatnenie nebude platné. V tomto smere súd prvej inštancie správne poukázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté v rozsudku sp. zn. 5Cdo/36/2020 týkajúce sa možnosti využitia práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, avšak tieto závery nesprávne aplikoval na prejednávanú vec a dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Žalobca úver predčasne zosplatnil dňa 07.06.2023, tak v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak mohol spraviť pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní 3 mesiace, ide o splátku splatnú dňa 20.02.2023. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 21.02.2023 bol žalovaný s touto splátkou v omeškaní, a pre túto splátku mohol žalobca vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po 3 mesiacoch, t.j. od 21.05.2023, avšak zároveň do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do splátky splatnej dňa 20.06.2023. Zároveň žalobca upozornil žalovaného na zosplatnenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní výzvou zo dňa 24.04.2023, ktorú žalobca odoslal žalovanému dňa 26.04.2023, o čom svedčí e-potvrdenka o odoslaní poštovej zásielky. Žalobca úver predčasne zosplatnil v intenciách zákona, keďže tak učinil dňa 07.06.2023, preto odvolací súd dospel k záveru, že úver bol platne zosplatnený. Neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy pred zosplatnením úveru. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozície sféry“ je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy dorúčením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 129/2010). Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhodenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posielat' aj elektronicky, prípadne preukázanie odoslania poštovej zásielky. Dôjdením prejavu vôle do dispozície sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať. Vzhľadom na uvedené žalobca preukázal, že výzva zo dňa 24.04.2023, ktorou žalobca upozornil

žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru, sa dostala do sféry dispozície žalovaného, o čom svedčí e-potvrdenka o odoslaní poštovej zásielky žalovanému. Žalobca zaslal predmetnú výzvu na adresu trvalého bydliska, ktorú žalovaný označil ako adresu na doručovanie písomností /a ktorú žalovaný používa aj pri označení svojho bydliska v podaniach smerovaných súdom v tomto spore/ a pokiaľ žalobca preukázal, že predmetná výzva sa dostala do sféry dispozície žalovaného, tak žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno, aby preukázal, že predmetnú zásielku si neprevzal, resp. že v čase doručovania sa na adrese dlhodobo nezdržoval, prípadne že je tu iná skutočnosť, pre ktorú sa zásielka nedostala do sféry jeho dispozície a nemožno ju tak považovať za doručeníu.

23. Odvolací súd záverom konštatuje, že súd prvej inštancie správne zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške vo výške 4.329,05 eur, úroku vo výške 369,80 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.329,05 eur od 23.06.2023 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom odvolací súd sa stotožnil aj so zamietnutím návrhu žalovaného na zaplatenie dlhu v splátkach. S poukazom na ustanovenia § 232 CSP lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu a predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti, že peňažné plnenie sa môže splácať v splátkach, je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov účastníkov a posúdiť, či určenie zaplatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach v určitej výške nepredstavuje s ohľadom na výšku dlžnej sumy dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, počas ktorej by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy, neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom uvedeným hľadiskám nemožno vždy nadradiť osobné a majetkové pomery dlžníka. Súd môže určiť povinnosť platiť mesačné splátky v splátkach len vtedy, ak existujú také skutkové okolnosti, ktoré takéto rozhodnutie odôvodňujú. Odvolací súd má za to, že žalovaný nepreukázal tvrdenú nepriaznivú finančnú situáciu, v dôsledku ktorej by bolo nevyhnutné pripustiť splácanie dlhu v mesačných splátkach. Žalovaným predložené listinné dôkazy o vyživovacej povinnosti a splátke úveru nepreukazujú nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, nakoľko uvedený stav existoval ešte v čase poskytnutia revolvingového úveru.

24. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 188/06).

25. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v sume určenej rozhodnutím súdu prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).